

Kázání při svatovojtěšské pouti na Libici

Mons. Petr Piřha

27. dubna L. P. 2019

Nejdůstojnější otče generální vikáři,
bratři a sestry,

stojíme na místě genocidy rodu Slavníkovců. Došlo k ní rukama téhož národa, a to z důvodů mocenských a majetkových. Slavíme svátek sv. Vojtěcha, který vraždění unikl díky své nepřítomnosti. O svatém biskupovi víme, že byl ochotný ke smíru, ale byl odmítnut, protože se ho vrazi jeho rodiny báli. Odešel tedy, aby hlásal křesťanskou zvěst, tj. nesl znamení kříže. Ve znamení kříže tu stojíme i dnes. Kříž není zbraň. Kristus byl ke kříži přibit, aby na něm zemřel. Že jím zvítězil, zlomil moc smrti a toho odvěkého plaza, který chtěl být víc než Bůh, je ona dobrá zpráva, Evangelium, které hlásáme.

Úkolem kazatele je vysvětlit přečtené úryvky Písma a smysl konané bohoslužby. To jsem udělal. Jeho úkolem však je ještě něco dalšího. Zasadit to prvé do současného kontextu, aby lidé pochopili znamení doby a uměli se v ní orientovat. Tomu se budu věnovat nyní. Obracím se více k těm, kdo tu nejsou, než k vám, kteří tu jste. Doufám pevně, že se k nim má slova donesou. Obracím se k představitelům KSČM a k dalším členům Parlamentu, kteří svým hlasem pomohli prosadit zákon o zdanění restitucí. Jak symbolické! V den svátku sv. Vojtěcha. Je úsměvné, že pan předseda zmíněné strany měl zrovna svátek.

Nebudu mluvit o průkazném porušení právního řádu a o svévoli, která potvrdila, že už dlouho nežijeme v právním státě. Je to zásadní otázka, neboť to diskredituje náš podpis pod jakoukoli mezinárodní smlouvou. Tato věc se týká celé společnosti, jejíž jsme součástí. Je věcí právníků, aby konali svou povinnost. Pokud vím, již na tom pracují.

Nebudu vůbec mluvit o penězích. Klidně si je nechte, ale zvažte, zda by pak nebylo vhodné přestat nám předhazovat, že dáváme málo na charitu. Je věcí ekonomů, aby vám vysvětlili, jaké ztráty to státu přinese. Budou velké. Nechám stranou, že nás neustále urážíte. Jsme na to zvyklí a dovedeme i trpět. I v tomto případě ponecháme na jiných, aby vás upozornili, jak je to trapné. Nebudu se zabývat ani tím, že mluvíte-li o křesťanství, nevíte (kromě výjimek, vůbec) o čem mluvíte. Kdybych vám řekl, že *gotické katedrály byly*

vystavěny kvůli kousku chleba, dívali byste se na mne jako zajíc do lékárny. Je tomu prostě tak, že v mé generaci určitě je v běžném porovnání naše znalost marxismu-leninismu o hodně větší, než vaše znalosti o křesťanství. To vám, bohužel, asi nevysvětlí nikdo, protože věcnou debatu nikdy nepřijmete.

O čem tedy budu hovořit? O mravní a lidské stránce toho, co se stalo, protože v této věci mlčet nesmím. Začnu tím, že jste **komunistickou** stranou, tj. stranou Klementa Gottwalda, Zápotockého a Husáka. Po porážce nacistického Německa nevznikla do měsíce nějaká *obrozená* NSDAP. Byla zakázána a odsouzena jako zločinná. Dokud budu živ, budu se bránit vašim tlustým čárám, které mají vymazat naši paměť a pokud možno i mozek, abyste mohli volně určovat chod dějin dopředu i dozadu.

Rád bych znal vaši odpověď na dotaz, k jaké restituci došlo u životů lidí, které jste popraviteli, ubili při výslechu, umučili nebo celoživotně zmrzačili ve vašich kriminálech. Jak budete řešit případy malých dětí a kojenců, které jste umučili hladem, žízní nebo zimou za tenkou stěnou výslechové místnosti, aby jejich nářek zlomil vůli jejich matek. Co hodláte udělat s případy nedonošených dětí, které jste doslova vymlátili z těhotných žen?

Jak chcete přistoupit k osudovému zničení životů rodin vězňů? Jak odvalíte balvany bídy a sedření žen, úzkosti matek, nočních děsů dětí, slz, smutku, ... Co budete dělat s generacemi lidí, jejichž život jste krutě omezili jen kvůli příslušnosti k rodině poražené sociální třídy nebo náboženského přesvědčení? Jak naložíte s tím, že jste v době normalizace dovedli celou společnost do života ve lži, pokroutili její páteř a způsobili všeobecný mravní rozklad? Ne, pane předsedo Filipe, vaše strana je vinna velkoplošným, všeobecným zločinem.

Tak jako před tisíci roky sv. Vojtěch, ani my jsme se nemstili a podali jsme všem ruku ke smíru. Kdo ji odmítl přijmout v červnu 1990? Jediný – komunista Alexander Dubček. A dnes se po třiceti letech svobody, pravda ne dobře uchopené, odvážíte toho, co jste udělali. Nic se vám nestalo. Komunista Mácha, který umlátěl Josefa Toufara, si doživotně stěžoval na křivdu, která ho potkala, protože byl vyhozen z postu, který tak zodpovědně plnil. Tatík Grebeníček, vyšetřovatel-komunist, pod ochranou syna Grebeníčka, poslance-komunisty, se několik let nedobelhal k soudu pro slabost nohou. Vaši členové, komunisté Biřák, Kolder, Indra a další se dopustili velezrady. Nic se jim nestalo. Nebudu mluvit o tom, kam jste dovedli naše národohospodářství, ani o tom, jak jste zatočili s rolníky a zničili půdu, neboť jste vládli nad větrem, deštěm a všemi přírodními zákony. Vždyť *vy, komunisté, jste konstruktéři lidských duší* a plánovači bídy. Nechcete ve své nehoráznosti jít ještě dál a předepsat nám k náhradě náklady na procesy? Dyť to stálo fůru peněz. Všechno to zorganizovat a celej ten aparát, aby to klapalo.

Ale já vám odtud řeknu, proč jste to všechno dělali a děláte zas. Protože se nás, věřících, bojíte. Bojíte se Boha, což vás opětovně vhání do antisemitismu. Máte panický strach z toho kříže, který nás chrání. Toho se chcete zbavit. Kříže jste káceli, soudruzi traktoristi je strhávali. Soudruzi důstojníci je užívali při výcviku jako terče. Vy se totiž bojíte smrti, my ne, protože se opíráme o toto znamení Kristova vítězství. Je mi jasné, že budete ve všem pokračovat, protože jste zlí lidé, ale my půjdeme dál cestou kříže, cestou Josefa Toufara a P. Štemberky. My svou i vaši vlast ani náš národ neopustíme. Půjdeme vytrvale cestou kardinálů Františka Tomáška, Štěpána Trochty, Josefa Berana. Cestou Vojtěchovou.

Na to budeme s radostí myslet, kdykoli budeme zpívat: *Hospodinu chválu vzdějme, svatým křížem se žehnejme, Kyrie eleison. Amen.*